

การบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร
School Safety Administration under the Office of the Private Education
Commission in Lak Si District, Bangkok

ศาสตราจารย์
นิสิต หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
E-mail: nongmai.sasawat@gmail.com
สมถวิล วิจิตรวรรณ
อาจารย์หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
E-mail: sowiji@rpu.ac.th
Sasawat Thanunajarn
Student, Master of Education Program, Faculty of Arts, Rajapruk University
Somtawin Wijitwanna
Lecturer, Graduate Diploma in Teacher Profession, Rajapruk University

รับเข้า: 11 มีนาคม 2566 แก้ไข: 14 มีนาคม 2566 ตอบรับ: 2 เมษายน 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู และการบริหารในโรงเรียนเกี่ยวกับการบริหารความปลอดภัยของโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้บริหารและครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น จำนวน 215 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการทดสอบรายคู่โดยวิธี LSD

ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด โดยรวมและรายด้าน 5 ด้าน ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร พบว่า ก) จำแนกตามอายุ: ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียนในภาพรวม และมีเพียงด้านเดียวคือด้านภัยพิบัติ ที่ความคิดเห็นต่อการบริหาร

ความปลอดภัยในโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ข) จำแนกตามระดับการศึกษา ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูทั้งภาพรวมและรายด้าน 5 ด้านไม่แตกต่างกัน ค) จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา พบว่าความคิดเห็นแตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งภาพรวมและรายด้าน 5 ด้าน เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า ในภาพรวมและรายด้านทั้ง 5 ด้าน คือ ผู้บริหารและครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลางและใหญ่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนผู้บริหารและครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลางและใหญ่มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร

Abstract

The objectives of the research were to study and compare the opinions of administrators and teachers regarding school safety management under the Office of the Private Education Commission in Lak Si District, Bangkok. The sample consisted of 215 administrators and teachers under the Office of the Private Education Commission in Lak Si District, Bangkok, using stratified random sampling. The research instrument was a questionnaire that the researcher made. The data were statistically analyzed using percentage, mean, standard deviation, t-test, One-way ANOVA, and LSD.

The research results were as follows: The opinions of administrators and teachers on school safety management were at a high level of practice both overall and in each of the 5 aspects and all items; and 2) the comparison of administrators' and teachers' opinions towards school safety management under the Office of the Private Education Commission in Lak Si District, Bangkok classified by a) age: it had a difference overall, and only one aspect was statistically significant at the .05 level; b) educational level: it did not have a difference overall and every 5 aspects, and c) school size: it had a difference overall and every 5 aspects were statistically significant at the .01 level. Administrators and teachers in small schools had different opinions from administrators and teachers in medium and large schools, with statistical significance at the level of .01. Administrators and teachers in medium and large schools had no different opinions.

Keywords: school safety management, schools under the jurisdiction of the Commission Private Education in Lak Si District Bangkok

บทนำ

ความปลอดภัยเป็นสิทธิพื้นฐานของมนุษย์ เด็กทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการดูแลเพื่อให้เติบโต มีพัฒนาการที่ดีในสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยอย่างเสมอภาคกัน เป็นหน้าที่ของรัฐ ผู้ปกครอง และทุกภาคส่วนของสังคมจะต้องร่วมรับผิดชอบในสิทธิ และความเสมอภาคนั้น ดังนั้นสวัสดิภาพในด้านความปลอดภัย ถือเป็นสิ่งสำคัญต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการของเด็กไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวัยเรียน เพราะเป็นช่วงที่ต้องให้ความสำคัญต่อการศึกษา หากเกิดอุบัติเหตุ นั้นหมายถึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพัฒนาการด้านการเรียนรู้ที่อาจช้าลง ทำให้เรียนอย่างไม่เต็มประสิทธิภาพได้ ดังนั้นการดำเนินงานเพื่อให้เด็กทุกคนได้รับความรู้ การฝึกทักษะ การดูแลป้องกัน และสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัย จะนำไปสู่การกระจายทรัพยากรเพื่อการสงเคราะห์เด็ก การคุ้มครองเด็ก การจัดสวัสดิการ และการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เด็กในทุกกลุ่มของสังคมได้รับการดูแลอย่างเสมอภาค (อดิศักดิ์ ผลิตผลการพิมพ์ และคณะ, 2550)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 ได้แสดงออกซึ่งเจตนารมณ์ในการให้สถานศึกษาและชุมชนร่วมกันจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีความสุข และเป็นคนเก่ง ซึ่งย่อมหมายถึงการมีชีวิตที่ปลอดภัยและร่วมสร้างสังคมที่ปลอดภัยด้วยนั่นเอง เพราะ “ความปลอดภัยเป็นปัจจัยที่ส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน” นอกจากนี้พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 (2546) ได้กำหนดให้ครอบครัว ชุมชน และสังคมมีบทบาทร่วมกันในการจัดการความเสี่ยงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับเด็กโดยกำหนดให้มีการรวมตัวของผู้ปฏิบัติงานด้านเด็กแบบบูรณาการ ร่วมกับการกำหนดบทบาทหน้าที่ที่ชัดเจนของครอบครัว ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานรัฐต่าง ๆ จะเห็นได้ว่าหากขาดปัจจัยทางสังคมดังที่กล่าวมานั้นเด็กจะไม่อยู่ในสภาวะปลอดภัยได้เลย

สถานการณ์ปัญหาเด็กและเยาวชนในด้านความปลอดภัย เด็ก และเยาวชนซึ่งเป็นักเรียนในโรงเรียนของภาครัฐและเอกชน ได้รับอันตรายจากอุบัติเหตุ อุบัติภัย และปัญหาทางสังคมต่าง ๆ เช่น อุบัติเหตุจากการเดินทางไป-กลับ ระหว่างบ้านพักและโรงเรียน จากการเล่นหรืออุปกรณ์ต่าง ๆ ในโรงเรียนที่ชำรุด และไม่ได้มาตรฐาน จากการหกล้มหรือตกจากที่สูง จากการเล่นกีฬา และกิจกรรมนันทนาการ หรือจากการรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของนักเรียน จนนำมาซึ่งความเสียหายแก่ทรัพย์สิน ตนเอง และบุคคลรอบข้าง ซึ่งในบางครั้งอาจรุนแรงถึงขั้นเสียชีวิต หรือทุพพลภาพเป็นจำนวนมากในแต่ละปี นอกจากนี้เด็กนักเรียนส่วนหนึ่ง อาจได้รับการหลอหลอมจากบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม ส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนหรือล่อแหลมต่อการกระทำอันผิดกฎหมาย หมิ่นเหม่ต่อศีลธรรมอันดีงาม เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ค่านิยมการซื้อสินค้าราคาแพง การเสพยาเสพติดและของมีค่า การเที่ยวกลางคืนตามสถานบันเทิง การแข่งรถ การมั่วสุมเล่นการพนัน และเกมคอมพิวเตอร์ การทะเลาะวิวาท รวมทั้งการเร่ร่อนจากสื่อต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันอีกด้วย การดำรงชีวิตประจำวันของเด็กนักเรียนซึ่งอยู่ท่ามกลางสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เสี่ยงต่อการประสบปัญหา และยังขาดการ

ดูแลคุ้มครองด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัยนั้น นับว่าเป็นอุปสรรคต่อพัฒนาการและการศึกษาที่เหมาะสมตามช่วงวัยของเด็กนักเรียนอย่างยิ่ง (สุวณีย์ ศรีธรรมย์ ศักดิ์ไทย สุรกิจบรร และ วาโร เฟิงสวัสดิ์, 2555)

การเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมเป็นปัจจัยที่ทำให้โครงสร้างเศรษฐกิจสังคมในปัจจุบันที่มีความซับซ้อนมากขึ้น บริบทต่าง ๆ รอบตัวเด็กส่งผลต่อพฤติกรรมและความปลอดภัยของเด็กนักเรียน ซึ่งจากสถิติสาธารณสุข ปี พ.ศ. 2560-2563 พบว่า ในระยะเวลา 4 ปี ที่ผ่านมานับตั้งแต่ พ.ศ. 2560 จนถึง 2563 เด็กไทยที่มีอายุ 0-4 ปี 5-9 ปี 10-14 ปี เสียชีวิตไปแล้ว 19,304 คน 4,454 คน และ 6,766 คน ตามลำดับ โดยเฉลี่ยปีละ 7,631 คน และพบว่าในกลุ่มเด็กอายุ 0-4 ปี เสียชีวิตจากสาเหตุภายนอกที่ไม่ได้เกิดจากการเจ็บป่วย ซึ่งหมายรวมถึงอุบัติเหตุ และการถูกทำให้เสียชีวิตจำนวน 2,203 คน (มากกว่า 1 ใน 10 ของการตายในเด็กอายุ 0-4 ปี ทั้งหมด) และในเด็กอายุ 5-14 ปี เสียชีวิต 5,612 คน คือเกือบครึ่งหนึ่งของการตายในเด็กอายุ 5-14 ปี ทั้งหมด (กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กระทรวงสาธารณสุข, 2564)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ได้ยึดหลักการพัฒนาคุณภาพคน การพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ให้เด็กและเยาวชนรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น จะเห็นได้ว่า สถาบันการศึกษานั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนา ทักษะ ความรู้ ความสามารถ การสร้างประสบการณ์ การปลูกฝังค่านิยมอันดีงามต่อเด็กและเยาวชน เนื่องจากเด็กและเยาวชนที่อยู่ในวัยเรียนจะใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ในสถานศึกษา ในการทำกิจกรรม ส่งเสริมการเรียนรู้ต่าง ๆ โดยสถานศึกษาต้องสามารถบริหารจัดการด้านความปลอดภัยแก่นักเรียน (พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546, 2546)

ความไม่ปลอดภัยในสถานศึกษามีปรากฏในสถานการณ์ต่าง ๆ อยู่เสมอ ส่งผลกระทบต่อชีวิตสวัสดิภาพทั้งร่างกาย และจิตใจของนักเรียน นำมาซึ่งความสูญเสีย ถึงจะมีการกำหนดมาตรการต่าง ๆ ออกมาป้องกันแต่ก็ยังพบเหตุการณ์เกิดขึ้น จำเป็นต้องหามาตรการ ปรับปรุงกลไกที่มีอยู่ให้ชัดเจนขึ้น ขณะที่ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 กำหนดไว้ชัดเจนเรื่อง คุณธรรม จริยธรรม ศ. นพ.จรัส สุวรรณเวลา ได้กล่าวว่า การสร้างอุปนิสัยที่ถูกต้องเพื่อให้เกิดสังคมที่ดี สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นกับผู้เรียนได้ต้องอาศัยการสร้างที่เกิดจากโรงเรียน การปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกเริ่มต้นได้ที่ “โรงเรียน” โดยการสร้างความปลอดภัยในเด็กถือเป็นหน้าที่ของทุกฝ่ายในสังคมที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานศึกษา ชุมชน ผู้ปกครอง และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กซึ่งเป็นสถาบันหรือหน่วยงานสังคมที่ใกล้ชิดเด็กมากที่สุด โดยควรเริ่มจากเล็กไปใหญ่จากครอบครัว สถานศึกษา ชุมชน และสังคมรอบตัว (เกศกาญจน์ บุญเพ็ญ, 2561)

ในปัจจุบันนี้ได้มีแนวทางการหาทางเพื่อสร้างความปลอดภัยในโรงเรียน โดยเป็นแนวทางที่ใช้ได้จริง เช่น แนวทางจากคณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา (กอปศ.). (2561) ที่ได้ตระหนัก

และคิดแนวทางคือ “ความปลอดภัยในโรงเรียน” หรือ School Safety ซึ่งเป็นส่วนประกอบสำคัญในการปฏิรูปการศึกษา ศ.นพ.จรัส สุวรรณเวลา ประธาน กอปศ. ได้ให้แนวทางว่า กอปศ. ได้พิจารณาแล้วเห็นตรงกันว่าในการปฏิรูปการศึกษา เป้าหมายคือการให้การศึกษาและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา การที่จะให้ความสำคัญแค่ด้านวิชาการนั้นอาจไม่เพียงพอ แต่ต้องมุ่งที่ผลสัมฤทธิ์ด้านอื่น ๆ ร่วมด้วย โดยเฉพาะ “ความปลอดภัยในโรงเรียน” ซึ่ง กอปศ. ได้ศึกษาวิจัยและแบ่งมิติความปลอดภัยในโรงเรียนออกเป็น 5 มิติ ได้แก่ 1. อุบัติเหตุ ทั้งกายภาพภาพ สิ่งแวดล้อม เช่น การเดินทาง เครื่องเล่นที่ไม่สมบูรณ์ที่เกิดเหตุตลอดเวลา อาคารเรียน ฯลฯ 2. ความรุนแรงในโรงเรียนทั้งร่างกายและจิตใจ ไม่จะเป็นการทะเลาะวิวาทระหว่างนักเรียน ความรุนแรงในโลกโซเชียล และความรุนแรงระหว่างครูและนักเรียน ความรุนแรงจากบุคคลในครอบครัว 3. มลพิษ จากทางอากาศ ทางเสียง สภาพแวดล้อมที่ตั้งของโรงเรียน 4. สิ่งปนเปื้อนในอาหาร อุปกรณ์เครื่องใช้ ของเล่น 5. ภัยพิบัติ จากโรคติดต่อในโรงเรียน จากภัยธรรมชาติ (เกศกาญจน์ บุญเพ็ญ, 2561)

โรงเรียนเอกชนเป็นสถานศึกษาที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน แม้มิได้เป็นส่วนหนึ่งของภาครัฐ แต่โรงเรียนเอกชนมีหน้าที่โดยตรงที่ต้องจัดการศึกษาโดยใช้กระบวนการต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุตามจุดหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข โรงเรียนจึงนับเป็นสิ่งแวดลอมที่มีความสำคัญต่อเด็กมาก ทั้งนี้เนื่องจากเด็ก ๆ จะต้องใช้ชีวิตอยู่วันละ 7-8 ชั่วโมง ความรู้ ทักษะ ค่านิยม และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เด็กได้รับในโรงเรียน ย่อมมีอิทธิพลต่อจิตใจ ความสนใจ และอุดมคติในชีวิตการเรียนต่อไปจนถึงชีวิตในการทำงานของเด็กทุกคน ในปัจจุบัน โรงเรียนเอกชนยังมีอีกปัญหาหนึ่งที่มีแนวโน้มรุนแรงและหนักมากจนน่าวิตก คือ การแพร่ระบาดของสื่อที่ไม่เหมาะสมหรือสื่อลามกอนาจาร จนอาจจะทำให้เด็กและเยาวชนไทยซึ่งขาดภูมิคุ้มกันในการบริโภคสื่ออยู่แล้ว มีการลอกเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และนำไปสู่ปัญหาต่าง ๆ ในการรณรงค์เรื่องความปลอดภัยในสถานศึกษา แม้ว่าจะได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง แต่ยังคงพบว่ามีอุบัติเหตุเกิดขึ้นอยู่เสมอ มีความรุนแรงและรูปแบบที่แตกต่างกัน ซึ่งเด็กอยู่ในวัยชอบเล่น มีการเล่นที่รุนแรงโดยไม่ระมัดระวังย่อมทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย ถึงแม้ว่าจะมีมาตรการการป้องกันที่ดียังไงก็ตาม แต่ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน ยังพบว่ามีอุบัติเหตุ อุบัติภัย และความรุนแรงเกิดขึ้นเป็นจำนวนมากอยู่ดี (สุชีรา ใจหวัง, 2560)

การศึกษาการบริหารความปลอดภัยของโรงเรียน ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นโรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยเอกชนที่มีความหลากหลายในขนาด และการให้บริการของโรงเรียน อีกทั้งเป็นโรงเรียนที่มีสภาพแวดล้อมอยู่ในเขตสังคมเมือง ซึ่งเป็นอีกปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาเพิ่มขึ้นได้ พบว่ายังมีอุบัติเหตุเกิดขึ้น โดยมีความรุนแรงและรูปแบบที่แตกต่างกัน สาเหตุที่เกิดอุบัติเหตุ คือ เกิดจากคน การบริหารจัดการ และสภาพแวดล้อม นอกจากนี้เนื่องจากอยู่ในชุมชนเมืองโรงเรียนต้องพบ

ปัญหามลพิษจากสิ่งแวดล้อมทั้งเสียงและฝุ่นละออง นักเรียนส่วนหนึ่งอาจได้รับการหล่อหลอมจากบรรยากาศรวมทั้งสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม ทั้งจากสังคมและโลกโซเชียล ส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนหรือล่อแหลมต่อการกระทำอันผิดกฎหมาย และหมิ่นเหม่ต่อศีลธรรมอันดีงาม และพบว่ามีปัญหาการจัดการเมื่อเกิดปัญหาเร่งด่วนในโรงเรียนด้วย

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงทำการศึกษา การบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาระบบการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน ที่นับว่าสำคัญและจำเป็นอย่างมาก เพราะจะทำให้เกิดการจัดการศึกษาอย่างทั่วถึง มีคุณภาพ นักเรียนซึ่งอยู่ในโรงเรียนเกือบตลอดทั้งวัน ความปลอดภัยในโรงเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ สามารถอยู่ในระบบการศึกษาได้ตลอดหลักสูตร มีทักษะชีวิตเพียงพอที่จะดูแลตนเอง สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างปลอดภัย และมีความสุข

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในโรงเรียนเกี่ยวกับการบริหารความปลอดภัยของโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารความปลอดภัยของโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานครตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในโรงเรียนจำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา และขนาดโรงเรียน

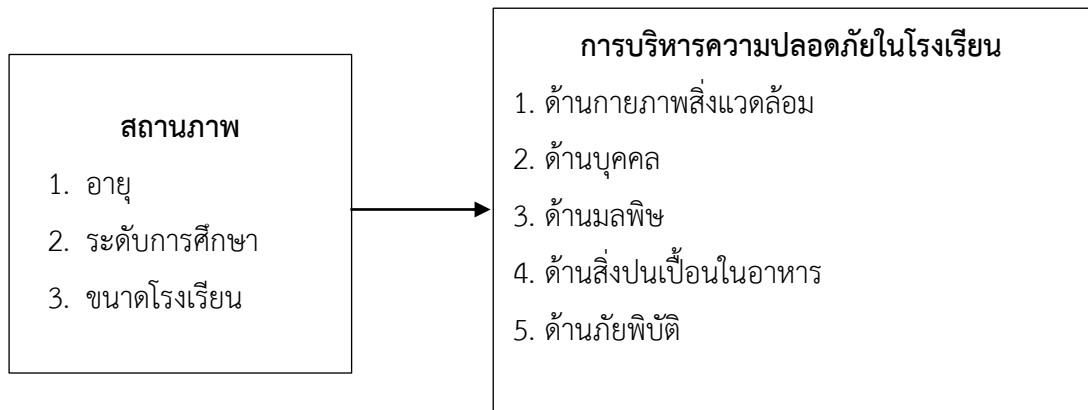
สมมติฐานการวิจัย

ผู้บริหารและครูในโรงเรียนที่มีอายุ ระดับการศึกษา และขนาดโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียนแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แนวคิดความปลอดภัยในโรงเรียนตามแนวทางของคณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา (กอปศ.) (2561) ที่จำแนกความปลอดภัยในโรงเรียน (School Safety) ออกเป็น 5 ด้าน คือ 1. ด้านกายภาพ สิ่งแวดล้อม เครื่องเล่น อาคารเรียน ฯลฯ 2. ด้านความรุนแรง ในโรงเรียน ในครอบครัว และจากโลกโซเชียล 3. มลพิษจากทางอากาศ ทางเสียง สภาพแวดล้อมที่ตั้งของโรงเรียน 4. สิ่งปนเปื้อนในอาหาร อุปกรณ์เครื่องใช้ ของเล่น และ 5. ด้านภัยพิบัติ จากโรคติดต่อในโรงเรียน จากภัยธรรมชาติ ร่วมกับนำแนวคิดทฤษฎีรูปแบบระบบความปลอดภัยของ Firenze (Firenze System Model) ที่ศึกษาถึงสาเหตุของอุบัติเหตุว่า จะต้องศึกษาองค์ประกอบทั้งระบบซึ่งมีปฏิริยา

สัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน องค์ประกอบนี้ ได้แก่ คน (Man) เครื่องจักร (Machine) และสิ่งแวดล้อม (Environment) จากแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยจึงนำทั้งสองแนวคิดมาบูรณาการ เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริม สวัสดิภาพด้านความปลอดภัย ซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญมากต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของเด็กไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวัยเรียน

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร จำนวน 9 โรงเรียน รวมทั้งหมด 463 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารและครูโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร โดยทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) สุ่มครูและผู้บริหารตามสัดส่วนของจำนวนเป็นรายโรงเรียน จากทั้งหมด 9 โรงเรียน จากนั้น ด้วยวิธีการจับฉลาก จำนวน 215 คน ตามสูตรการคำนวณของ Yamane (1973)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบ เป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) เกี่ยวกับอายุ ระดับการศึกษา และขนาดของโรงเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน ใช้มาตราประมาณค่าแบบลิเคิร์ต 5 ระดับ ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้ 1) การบริหารความปลอดภัยด้านอุบัติเหตุด้านกายภาพ และสิ่งแวดล้อม 2) การบริหารความปลอดภัยด้านความรุนแรงในโรงเรียน จากบุคคลในครอบครัว และ

โลกโซเซียล 3) การบริหารความปลอดภัยด้านมลพิษจากทางอากาศ ทางเสียง และสภาพแวดล้อมที่ตั้ง
ของโรงเรียน 4) การบริหารความปลอดภัยด้านสิ่งปนเปื้อนในอาหาร อุปกรณ์เครื่องใช้ 5) การบริหาร
ความปลอดภัยด้านภัยพิบัติ จากโรคติดต่อในโรงเรียน จากภัยธรรมชาติ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน
จากตำรา และเอกสาร บุคลากรทางการศึกษา และวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้าง
แบบสอบถามการวิจัย

2. สร้างแบบสอบถาม นำแบบสอบถามการวิจัยที่สร้างเสร็จเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อ
ตรวจสอบ และนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อความถูกต้อง

3. ตรวจสอบค่าความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) นำแบบสอบถามเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ
3 ท่าน (ดังแสดงรายชื่อในภาคผนวก) เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้
รูปแบบเนื้อหา ตรวจสอบความสอดคล้องในเรื่องจุดมุ่งหมาย รับข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ จากนั้น
นำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ แล้ววิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องของคำถามกับวัตถุประสงค์
(The Index of Item-Objective Congruence: IOC) และได้ค่า IOC ระหว่าง 0.67-1.00 อยู่ใน
เกณฑ์ที่สามารถนำไปใช้ได้ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

4. ตรวจสอบค่าความเที่ยง (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตาม
ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว นำไปทดลองใช้ (try Out) กับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่ม
ตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อดูความเหมาะสมและแก้ไขปรับปรุง ก่อนนำไปใช้จริง วิเคราะห์หาค่าอำนาจ
จำแนกรายข้อ (Discrimination) ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item-total correlation) และ
ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามมาตรฐานค่า โดยการใช้อนุกรมสัมพันธ์แอลฟา (alpha
coefficient) ของ Cronbach (1990) ได้ค่าความเที่ยงของมาตรฐานค่าเท่ากับ 0.98 ซึ่งเป็นค่าที่
ยอมรับได้ โดยเกณฑ์ค่าที่ยอมรับได้ คือ 0.70 ขึ้นไป (ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และคณะ 2562)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์การบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน วิเคราะห์ข้อมูลแยกเป็นรายด้าน และรายข้อ
วิเคราะห์ด้วยสถิติพรรณนา โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เกณฑ์การ
แปลความหมายของค่าเฉลี่ย (ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์และคณะ, 2562) ดังนี้

ตั้งแต่ คะแนนค่าเฉลี่ย 4.50 ขึ้นไป หมายถึง อยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง อยู่ในระดับมาก

คะแนนค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง อยู่ในระดับน้อย

คะแนนค่าเฉลี่ย น้อยกว่า 1.50 หมายถึง อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. เปรียบเทียบการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน เมื่อจำแนกตามอายุ และระดับการศึกษา ใช้สถิติทดสอบค่าที่เป็นอิสระต่อกัน (t-test แบบ independent) ส่วนการเปรียบเทียบที่จำแนกตามขนาดโรงเรียน ใช้สถิติทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และการทดสอบรายคู่โดยวิธี LSD (Least square difference)

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานครในภาพรวมและรายด้าน

การบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน	$\bar{X}$	SD	แปลผล	อันดับ
1. ด้านกายภาพสิ่งแวดล้อม	4.36	0.37	มาก	1
2. ด้านบุคคล	4.32	0.41	มาก	2
3. ด้านมลพิษ	4.31	0.46	มาก	3
4. ด้านสิ่งปนเปื้อนในอาหาร	4.26	0.48	มาก	5
5. ด้านภัยพิบัติ	4.30	0.46	มาก	4
ภาพรวม	4.31	0.35	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพการบริหาร เรื่อง การบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมและรายด้านนั้น อยู่ในระดับมากทุกรายการ โดยในภาพรวม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}=4.31, SD=0.35$) เมื่อเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านกายภาพสิ่งแวดล้อม เครื่องเล่น อาคารเรียน รองลงมา คือ ด้านบุคคลความรุนแรง ในโรงเรียนจากในครอบครัว และในโลกโซเชียล ด้านมลพิษจากทางอากาศ ทางเสียง สภาพแวดล้อมที่ตั้งของโรงเรียน ด้านภัยพิบัติ จากโรคติดต่อในโรงเรียน จากภัยธรรมชาติ และลำดับสุดท้าย คือ ด้านสิ่งปนเปื้อน ในอาหาร อุปกรณ์เครื่องใช้ ของเล่น

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร รายด้าน จำแนกตามอายุ

การบริหารความปลอดภัยใน โรงเรียน	อายุ				t	p- value
	ไม่เกิน 40 ปี		41 ปีขึ้นไป			
	n =176		n =39			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1. ด้านกายภาพสิ่งแวดล้อม	4.36	0.37	4.46	0.38	-1.15	.25
2. ด้านบุคคล	4.31	0.40	4.46	0.47	-1.47	.14
3. ด้านมลพิษ	4.30	0.45	4.40	0.54	-1.58	.12
4. ด้านสิ่งปนเปื้อนในอาหาร	4.25	0.47	4.40	0.57	-1.82	.07
5. ด้านภัยพิบัติ	4.29	0.46	4.54	0.44	-2.25*	.03
รวม	4.30	0.35	4.48	0.42	-2.06*	.04

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามอายุของผู้บริหารและครู พบว่า ความคิดเห็นต่อการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีเพียงด้านเดียวคือ ความคิดเห็นต่อการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน ด้านภัยพิบัติที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร รายด้าน จำแนกตาม
ระดับการศึกษา

การบริหารความปลอดภัย ในโรงเรียน	ระดับการศึกษา				t	p-value
	ไม่เกินปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี			
	n = 197		n = 18			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1. ด้านกายภาพสิ่งแวดล้อม	4.36	0.37	4.44	0.38	-0.88	.38
2. ด้านบุคคล	4.32	0.40	4.42	0.50	-1.00	.32
3. ด้านมลพิษ	4.30	0.44	4.39	0.63	-0.83	.40

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร รายด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา (ต่อ)

การบริหารความปลอดภัย ในโรงเรียน	ระดับการศึกษา				t	p-value
	ไม่เกินปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี			
	n = 197		n = 18			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
4. ด้านสิ่งปนเปื้อนในอาหาร	4.25	0.46	4.40	0.61	-1.34	.18
5. ด้านภัยพิบัติ	4.29	0.45	4.48	0.51	-1.69	.09
รวม	4.30	0.34	4.43	0.47	-1.43	.16

จากตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้บริหารและครู พบว่า ความคิดเห็นต่อการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ทั้งภาพรวมและรายด้านทั้ง 5 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

การบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน	ขนาดของโรงเรียน						F	P-value
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่			
	n=56		n=39		n=120			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1. ด้านกายภาพ สิ่งแวดล้อม	4.49	0.44	4.19	0.32	4.30	0.29	11.05**	.00
2. ด้านบุคคล	4.45	0.48	4.25	0.25	4.25	0.35	7.93**	.00
3. ด้านมลพิษ	4.50	0.52	4.19	0.29	4.19	0.39	16.01**	.00
4. ด้านสิ่งปนเปื้อนใน อาหาร	4.44	0.52	4.08	0.37	4.16	0.42	13.53**	.00

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน (ต่อ)

การบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน	ขนาดของโรงเรียน						F-ratio	P-value
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่			
	n=56		n=39		n=120			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
5. ด้านภัยพิบัติ	4.50	0.48	4.13	0.38	4.19	0.41	17.42**	.00
รวมทุกด้าน	4.47	0.44	4.17	0.16	4.22	0.25	20.43**	.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามขนาดของสถานศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่โรงเรียนขนาดต่างกันในภาพรวมและรายด้านทั้ง 5 ด้าน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ การบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า ในภาพรวมและรายด้านทั้ง 5 ด้านได้ผลตรงกันคือ โรงเรียนขนาดเล็ก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ขนาดใหญ่ และขนาดกลาง ตามลำดับ โดยที่ผู้บริหารและครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลางและใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนผู้บริหารและครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลางและใหญ่มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. การบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับการปฏิบัติมาก รายละเอียดมีดังนี้

ผลการศึกษาระดับการบริหารด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเพราะสถานศึกษามีความตระหนักถึงความปลอดภัยที่นักเรียนและบุคลากรใช้เวลาอยู่ในสถานศึกษา ประมาณ 7-8 ชั่วโมงต่อวันในการเรียนรู้ประสบการณ์ ค่านิยม ทศนคติเพื่อนำไปใช้ประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียน ซึ่งสถานศึกษาเป็นที่ส่งเสริมการเพิ่มระดับสติปัญญา อารมณ์ สังคม ให้ผู้เรียน อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับ สุขีรา ใจหวัง (2560) ที่กล่าวถึง

ความปลอดภัยใน สถานศึกษาว่าเป็นสิ่งสำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีความสุขและการได้รับการปกป้องคุ้มครองให้ปลอดภัย หากพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านกายภาพ สิ่งแวดล้อม เครื่องเล่น อาคารเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเพราะสถานศึกษาหลายแห่งได้ก่อตั้งมาเป็นเวลานานสิบปี ซึ่งมีความชำรุดทรุดโทรมเนื่องจากการใช้งาน จึงต้องมีการปรับปรุงซ่อมแซม อาคารสถานที่ให้พร้อมใช้งานอยู่เสมอ สอดคล้องกับการศึกษาของ ปราณี อินทรักษา (2554) ที่ศึกษา การดำเนินการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ที่เน้นการแต่งตั้งบุคลากรให้ควบคุมดูแลการใช้อาคารสถานที่ ซึ่งเป็นมาตรการป้องกัน การเกิดอุบัติเหตุ ต้องมีการให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้อาคารสถานที่ต่าง ๆ และสอดคล้องกับ ชนกานต์ สกุลแถว (2559) ที่ได้กล่าวว่าการใช้งานห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ควรให้ความรู้แก่นักเรียนที่ใช้ห้องปฏิบัติการ เพื่อให้เกิดความตระหนักในความปลอดภัย เช่น ห้องปฏิบัติการเคมี ซึ่งมีสารต่าง ๆ ที่เป็นอันตราย เป็นต้น ทั้งนี้การป้องกันเหตุต่าง ๆ เป็น สิ่งที่ดีกว่าการแก้ไข เพื่อไม่ให้เกิดความสูญเสีย ต่อร่างกายและทรัพย์สินของนักเรียนและบุคลากรในสถานศึกษา

ด้านการจัดสิ่งแวดล้อมให้ปลอดภัยอยู่ในระดับมาก การจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอนทั้งในห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด บริเวณอาคารต่าง ๆ รอบโรงเรียนให้มีความสะอาดปลอดภัย มีบรรยากาศที่ดี เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนจะช่วยให้ผู้เรียนมุ่งมั่นในการเรียนรู้ และสร้างศักยภาพของตนเองได้ดียิ่งขึ้น เช่นเดียวกันกับ อินทรา บริบูรณ์ (2556) ที่กล่าวถึงการจัดสภาพแวดล้อมโรงเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนว่าจะสามารถดึงศักยภาพของนักเรียนซึ่งนักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ และสภาพแวดล้อม ก็มีผลต่อการพัฒนาการของผู้เรียนได้อย่างรอบด้าน โดยมีมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม ซึ่งในแต่ละสถานศึกษานั้น ต้องมีมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาทางด้านสังคมตามความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม การดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาสภาพแวดล้อมทางสังคม ปราณี อินทรักษา (2554) ได้ศึกษาการแก้ไขปัญหาสภาพแวดล้อมทางสังคม โดยใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และการสร้างความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน รวมทั้งหน่วยงานต่าง ๆ นอกจากนั้น ศิริพรรณ เกตุแก้ว (2558) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดสิ่งแวดล้อมให้ปลอดภัยนั้นจะต้องมีการสร้างความร่วมมือในการจัดกิจกรรมรณรงค์ให้ความรู้ โดยประสานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ร่วมกันดำเนินการตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ด้านความรุนแรง ในโรงเรียนจากบุคคลในครอบครัว และในโซเชียล การปฏิบัติโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก รายข้อทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ โรงเรียนประชุมครู ผู้ปกครอง ฝัาระวังไม่ให้ความรุนแรงกับนักเรียน ทั้งร่างกายและจิตใจ และเสี่ยงอันตรายจากโซเชียล รวมถึงความคิด ความเชื่อที่ผิด ๆ ของผู้ใหญ่ที่ปฏิบัติต่อเด็กด้วย ความรุนแรงหรือการปล่อย

ปลະລະເລຍ ທັງນີ້ອາດຈະເພາະວ່າຄວາມຮຸນແຮງອາດເກີດກັບນັກຮຽນ ທັງຮ່າງກາຍແລະຈິດໃຈໄດ້ງ່າຍໃນ ສະຖານະແວດລ້ອມ ແລະໃນສັງຄົມປັດຈຸບັນ ໂຮງຮຽນຈຶ່ງຕະຫຼົກຄືຄວາມສຳຄັນ ຈຶ່ງເຝົ້າຮະວັງໄວ້ເພື່ອມີຄວາມຮຸນແຮງ ກັບນັກຮຽນ ສອດຄ່ອງກັບ ການສຶກສາຂອງ ສະຖານະ ລອມສີ (2551) ໄດ້ສຶກສາວິຊາຄວາມປອດໄພໃນໂຮງຮຽນ ເອກະຊົນ ເລື່ອງ ການຮັກສາຄວາມປອດໄພຂອງນັກຮຽນ ໃນໂຮງຮຽນພັດທະນາວິທະຍາສາດ ອຳເກອສັນປາດອຸ ຈັງຫວັດ ເຊີງໃໝ່ ຜົນການສຶກສາ ພົບວ່າ ບໍລິເວນໂຮງຮຽນມີຮ່າງກາຍຂັດມີປ້າຍໂຮງຮຽນຂັດເຂັ້ມ ມີຮູບເລື່ອງປະຈຳທຸກ ຈຸດ ຮ່າງກາຍໂຮງຮຽນເຂົ້າແລະໃນເວລາລຸ່ມເລີກຮຽນ ສຶກສາພົບວ່າ ໃນໂຮງຮຽນ ບໍ່ມີການລ່ວງລະເມີດນັກຮຽນທັງທາງ ທະຫານຈັງຫວັດປັດຕານີ ພົບວ່າ ການເຫັນພໍ່ແມ່ແຕ່ງພຸດທິກຸມຮຸນແຮງຕໍ່ກັນສົ່ງຜົນຕໍ່ພຸດທິກຸມການຮັກແພງ ຂອງນັກຮຽນ ພໍ່ແມ່ ຜູ້ປຸກຮອງຕ້ອງໃຫ້ຄວາມສຳຄັນ ມີຄວາມອຸດທອດຄຸນ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈສິ່ງກັນແລະກັນ ແລະ ຕ້ອງຫຼີກເລີຍການທະເລາະ ການຮ້າຍຮ່າງກາຍແລະຈິດໃຈ ແລະບໍ່ມີການນຳສື່ສານມາອາດ ເຂົ້າມາ ແພ່ແຮງໃນໂຮງຮຽນ ແລະສອດຄ່ອງກັບ ການສຶກສາ ແລະ ພິມ (2552) ຈຶ່ງໄດ້ສຶກສາວິຊາເລື່ອງ ປັດຈຸບັນທີ່ພາຍາກຸນ ພຸດທິກຸມການຮັກແພງຂອງນັກຮຽນຂັ້ນປະຖົມສຶກສາປີທີ 6 ໃນໂຮງຮຽນສັງຄັດທະຫານຈັງຫວັດປັດຕານີ ພົບວ່າ ການເຫັນພໍ່ແມ່ແຕ່ງພຸດທິກຸມຮຸນແຮງຕໍ່ກັນສົ່ງຜົນຕໍ່ພຸດທິກຸມການຮັກແພງຂອງນັກຮຽນ ພໍ່ແມ່ ຜູ້ປຸກຮອງຕ້ອງໃຫ້ຄວາມສຳຄັນ ມີຄວາມອຸດທອດຄຸນ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈສິ່ງກັນແລະກັນ ແລະຕ້ອງຫຼີກເລີຍການ ທະເລາະຕະຫຼົກ ຖ້າທະເລາະກັນກໍ່ບໍ່ຄວນໃຫ້ເດັກໄດ້ເຫັນ ຫຼືຮູ້ ນອກຈາກນີ້ບຸກຄົນແລະໜ່ວຍງານທີ່ ເຄີຍຂ້ອງຕ້ອງຮ່ວມມືຊ່ວຍເຫຼືອພໍ່ແມ່ ຜູ້ປຸກຮອງທີ່ມີການທະເລາະຕະຫຼົກເປັນປະຈຳໃຫ້ໄດ້ຮັບ ການຝຶກອົບຮົມ ຂັດເກາະຈິດໃຈ ພື້ນຖານສາມາດຈິດໃຈ ຝຶກສາມາດ ແລະອື່ນ ໆ ເພື່ອໃຫ້ລະເລີກການທະເລາະຕະຫຼົກ ແລະຮ່ວມກັນ ສ້າງສະຖານະທີ່ມີແຕ່ຄວາມສະບາຍ ຮັກໂຮງ ແລະສາມັກຄີກັນ ເຊິ່ງເປັນແນວທາງໜຶ່ງໃນການປ້ອງກັນບັນຫາ ພຸດທິກຸມການຮັກແພງໃນໂຮງຮຽນໄດ້ເຊັ່ນກັນ

ດ້ານມລພິພາດທາງອາກາສທາງເສຍ ສະຖານະແວດລ້ອມທີ່ຕັ້ງຂອງໂຮງຮຽນ ການປະຕິບັດໂດຍພາ ສະຖານະໃນລະດັບສູງ ຂໍ້ສອບຖາມທຸກຂໍ້ມີການປະຕິບັດໃນລະດັບສູງເຊັ່ນກັນ ເມື່ອເຮັດຄຳຄັບຈາກຄຳເລີຍ ສູງສຸດ ໄດ້ແກ່ ໂຮງຮຽນມີການຕາມສະຖານະແວດລ້ອມຂອງໂຮງຮຽນທີ່ບໍ່ປອດໄພ ຮ່ວມມາຄື ໂຮງຮຽນຮ່ວມກັບໜ່ວຍງານຫຼືຊຸມຊົນ ໃນການພັດທະນາແລະຄຸ້ມຄອງສະຖານະແວດລ້ອມຂອງໂຮງຮຽນໃຫ້ປອດໄພ ໂຮງຮຽນຈັດການການຮັກສາຄວາມປອດໄພຈາກສະຖານະແວດລ້ອມ ທັງນີ້ອາດຈະເພາະວ່າໂຮງຮຽນຢູ່ ໃນເຂດເມືອງ ມີສະຖານະແວດລ້ອມທີ່ອາດເກີດມລພິພາດທາງອາກາສ ທາງເສຍ ໂຮງຮຽນຈຶ່ງໄດ້ ຕະຫຼົກຄືຄວາມສຳຄັນຈຶ່ງມີການຕາມສະຖານະ ສຸກ ຄະນະ (2564) ສຶກສາສະຖານະການຈັດການ ຄວາມປອດໄພໃນໂຮງຮຽນ ແລະຄວາມຄິດເຫັນຕໍ່ການຈັດການຈັດການຄວາມປອດໄພໃນໂຮງຮຽນລະດັບ ອຸບຸນເອກະຊົນ ຈັງຫວັດປຸກຮານີ ຈຳນວນ 20 ໂຮງຮຽນ ຈາກກຸ່ມຕົວຢ່າງບຸກຄົນໃນໂຮງຮຽນຮ່ວມ 100 ຄົນ ຜົນການສຶກສາໂດຍພາສາຂອງຄວາມຄິດເຫັນຕໍ່ສະຖານະການຈັດການຄວາມປອດໄພໃນໂຮງຮຽນອຸບຸນ ເອກະຊົນ ຈັງຫວັດປຸກຮານີ ພົບວ່າ ດ້ານການພັດທະນາກຸ່ມຄວາມປອດໄພໃນໂຮງຮຽນສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ໃຫ້ ຄວາມສຳຄັນໃນເລື່ອງການຮ່ວມກັນຂອງຜູ້ຮັບຜິດຊອບໃນການດຳເນີນງານເຄີຍກັບຄວາມປອດໄພ ດ້ານ ການຄົ້ນຫາບັນຫາ ແລະເຫດການບາດເຈັບ ໂຮງຮຽນສ່ວນໃຫຍ່ໃຊ້ສະບັບນັກໃນການ ຄົ້ນຫາບັນຫາ ແລະ

เหตุการณ์บาดเจ็บ ด้วยวิธีการเฝ้าสังเกต และมีการดำเนินการสำรวจสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนเป็นประจำสัปดาห์ละ 1 ครั้ง

ด้านสิ่งปนเปื้อน ในอาหาร อุปกรณ์เครื่องใช้ ของเล่น การปฏิบัติโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก รายข้อทุกข้อมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากเช่นกัน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ โรงเรียนตรวจสอบอาหารที่จำหน่ายให้นักเรียน มีความสะอาด ไม่มีสิ่งปนเปื้อนปรุงสุกใหม่ ไม่เย็นชืด รองลงมาคือ โรงเรียนประสานงานกับสาธารณสุข เพื่อเข้ามาตรวจด้านโภชนาการและสุขภาพอนามัยอยู่เสมอ โรงเรียนมีการตรวจสอบความสะอาด ความปลอดภัยของเล่น ของใช้ของนักเรียน เช่น ใช้สื่อบุคคลที่ไม่หลุดลอก สอดคล้องกับ บรรจง พลไชย (2555) ที่วิจัยพบว่า มีการตรวจสอบสุขภาพของนักเรียนมัธยมศึกษาประจำปี และตรวจพัฒนาการของนักเรียน เช่น น้ำหนัก ส่วนสูง การวัดสายตาของนักเรียน นำไปสู่สุขภาพสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนผ่านเกณฑ์มาตรฐานของโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ การศึกษาของ พัชรา ก้อยชูสกุล และคณะ (2559) ที่ได้ศึกษาการสร้างเสริมสุขภาพเด็กในโรงเรียนประถมศึกษาว่า การตรวจสอบสุขภาพของนักเรียน ทำให้พบปัจจัยความเสี่ยงการเกิดโรค และสิ่งที่เป็นอุปสรรคในการเรียนรู้ เช่น ปัญหาด้านสายตา ปัญหาภาวะทางโภชนาการ โรคซึมเศร้า

ด้านภัยพิบัติ จากโรคติดต่อในโรงเรียน และจากภัยธรรมชาติการปฏิบัติ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก รายข้อทุกข้อมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากเช่นกัน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ โรงเรียนมีถังดับเพลิงที่มากพอและใช้งานได้ รองลงมา คือ โรงเรียนให้ความรู้ครูและนักเรียนในการรับมืออัคคีภัยและภัยจากไฟฟ้า โรงเรียนมีการตรวจสอบไฟ เพื่อซ่อมสายที่ชำรุด โรงเรียนมีการตรวจสอบความปลอดภัยเครื่องใช้ ไฟฟ้าให้พร้อมใช้งาน ทั้งนี้อาจจะเพราะว่าเป็นการจัดบริการ เอื้ออำนวยความสะดวกในการส่งเสริมความรู้ การให้ประสบการณ์นอกเหนือจากการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียนรู้ รู้สึกปลอดภัย และเกิดความพึงพอใจจากสิ่งอำนวยความสะดวก การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เหมาะสมให้นักเรียนได้มีศักยภาพที่สูงมากขึ้น สอดคล้องกับ Chinesh (2017) ที่กล่าวถึง การสำรวจเยาวชนเกี่ยวกับความมั่นคงทางสังคมว่า เยาวชนทั้งที่ผ่านการศึกษาและไม่ผ่านการศึกษา มีความต้องการความมั่นคงและความต้องการทางสังคมต่อสุขภาพ และชีวิตที่ปลอดภัย โดยสถานศึกษาต้องมีระบบรักษาความปลอดภัย ติดตั้งสัญญาณเตือนภัยต่าง ๆ เพื่อลดความเสี่ยงการเกิดอันตรายตามที่ พัชรา ก้อยชูสกุล และคณะ (2559) ได้กล่าวถึง การลดความเสี่ยงภัยอันตรายด้วยการให้บริการความปลอดภัย การติดไฟฟ้าให้สว่างทั่วถึงและเพียงพอต่อการใช้งาน การติดตั้งระบบสายดิน การใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าที่ได้มาตรฐานอุตสาหกรรม (มอก.) รวมถึงสื่อและเทคโนโลยีก็มีผลต่อความมั่นคงปลอดภัย

2. การเปรียบเทียบการบริหารด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ทั้งภาพรวม และรายด้าน พบว่า แตกต่างกันทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 สอดคล้องกันกับ

ผลการวิจัย ของ สุชีรา ใจหวัง (2560) ที่สรุปว่า ผลการเปรียบเทียบการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของ โรงเรียนในภาพรวมและรายด้านทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ เพราะการบริหารด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา เป็นสิ่งสำคัญที่สถานศึกษาควรมีมาตรการ ในการรักษาความปลอดภัยตามมาตรฐานสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2552) ได้กำหนดให้สถานศึกษาปฏิบัติตามแผนการรักษาความปลอดภัยภายในสถานศึกษา เพื่อมิให้เกิดความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งผู้บริหารต้องมีการกำหนดนโยบายในการบริหารด้านความปลอดภัย ให้สอดคล้องกับบริบทและสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาในแต่ละขนาด เมื่อพิจารณาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่แล้ว พบว่า สถานศึกษาขนาดขนาดใหญ่พิเศษ ขนาดใหญ่ และขนาดกลาง มีการบริหารด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา แตกต่างกันทั้งโดยรวม และรายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีการบริหารด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ สถานศึกษาขนาดกลาง และขนาดใหญ่พิเศษตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานศึกษาขนาดใหญ่ได้รับงบประมาณในการบริหารมากกว่าสถานศึกษา ขนาดกลาง จึงทำให้มีความคล่องตัวในการนำงบประมาณไปใช้ในการซ่อมแซมดูแลอาคารสถานที่และอุปกรณ์ เครื่องใช้ต่าง ๆ และในสถานศึกษาขนาดใหญ่มีจำนวนนักเรียนและบุคลากรไม่มากเท่ากับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ทำให้มีการบริการด้านความปลอดภัยได้อย่างคล่องตัวและทั่วถึง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. การบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ด้านกายภาพ สิ่งแวดล้อม เครื่องเล่น อาคารเรียน พบว่า ความคิดเห็นในเรื่องกิจกรรมส่งเสริมความปลอดภัยและป้องกันอุบัติเหตุให้กับนักเรียน การสอนนักเรียนไม่ให้วิ่งเล่นบริเวณบันไดและในสถานที่ที่เสี่ยงต่อการเกิดอันตราย พบว่ามีน้อยกว่ากิจกรรมอื่น ดังนั้นควรมีกิจกรรมการเพิ่มทักษะ และความรู้ให้กับนักเรียน และเพิ่มอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่ในการดูแลรักษา ความปลอดภัยและการจัดอาคารสถานที่ในกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระหน้าที่ของครู โดยมีการจัดอบรมเจ้าหน้าที่ดูแลอาคารสถานที่ให้มีความเชี่ยวชาญในด้านการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ ภายในอาคารและเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานด้านความปลอดภัยของอาคารสถานที่

2. ด้านความรุนแรงในโรงเรียนจากบุคคลในครอบครัว และในโลโกโซเซียล โรงเรียนควรจัดให้มีครูรับฟัง แสดงความเห็นใจ และทำให้นักเรียนรู้สึกดีขึ้นทั้งที่ในกรณีนักเรียนรังแกกันหรือมีปัญหา กัน เสริมสร้างความปลอดภัยให้แก่เด็ก เช่น ฝึกเด็กให้รู้จัก ประเมินอันตราย รู้จักหลบหลีก รู้จักขอความช่วยเหลือเมื่อมีภัย การป้องกันการทำร้ายทางอารมณ์และจิตใจต่อเด็ก โดยครูควรให้ความสนใจ

เป็นพิเศษกับกลุ่มเสี่ยง

3. ด้านมลพิษจากทางอากาศ ทางเสียง สภาพแวดล้อมที่ตั้งของโรงเรียนมีการควบคุมหรือพยายามลดมลพิษด้านเสียงและการใช้ลำโพง โรงเรียนให้ความรู้นักเรียนในการปฏิบัติตนตามสภาพแวดล้อมที่ไม่ปลอดภัย ควรมีการกำหนดนโยบายให้ชัดเจน เช่น การไม่นำรถเข้ามาในบริเวณอาคารเรียน ด้านการจัดสิ่งแวดลอมให้ปลอดภัย ควรเพิ่มความร่มรื่นให้แก่สถานศึกษามากขึ้น ด้วยการปลูกต้นไม้ และช่วยกันส่งเสริมการรักษาสิ่งแวดลอมอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

4. ด้านสิ่งปนเปื้อนในอาหาร อุปกรณ์เครื่องใช้ ของเล่น โรงเรียนตรวจสอบด้านโภชนาการภายในโรงเรียน โรงเรียนควรมีมาตรการการดูแลเอาใจใส่ใน เรื่องสุขภาพอนามัยของเด็ก ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดูแลตนเองให้มีสุขภาพอนามัยที่ดี ร่วมมือ กับหน่วยงานสาธารณสุขของตำบลหรือหน่วยงานโรงพยาบาลในการดูแลสุขภาพของนักเรียน ด้านสุขภาพอนามัย ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการดูแลสุขภาพตนเอง เช่น การบริโภคอาหารที่มีประโยชน์ การออกกำลังกาย เป็นต้น

5. ด้านภัยพิบัติ จากโรคติดต่อในโรงเรียน และจากภัยธรรมชาติ โรงเรียนควรมีมาตรการเพื่อนำผู้ประสบอุบัติเหตุส่งโรงพยาบาลได้อย่างรวดเร็ว มีการจัดเวรรักษาความปลอดภัยที่มากพอ ด้านแผนฉุกเฉินในโรงเรียน บุคลากรในโรงเรียนได้รับการฝึกการปฐมพยาบาล การกู้ชีพเบื้องต้น รวมทั้งโรงเรียนมีห้องพยาบาล และมีการเตรียมอุปกรณ์ปฐมพยาบาล การมีแผนส่งต่อเด็กไปยังโรงพยาบาลใกล้เคียง โดยมี การจัดหลักสูตรการปฐมพยาบาล ด้านมีนโยบาย แผน และกิจกรรม ความปลอดภัยในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลคือ ผู้บริหารและครู ในการทำวิจัยครั้งต่อไป อาจศึกษาจากประชากรและกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เช่น นักเรียน หรือผู้ปกครอง ในการศึกษาวิจัยการบริหารด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา

2. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษากลยุทธ์ในการบริหารด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้บริหารสถานศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษา พ.ศ. 2552**. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- _____. (2562). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562**. ค้นเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2563, จาก [https:// www.moe.go.th](https://www.moe.go.th) > post 12 October 2020

- กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กระทรวงสาธารณสุข. (2564). สถิติสาธารณสุข พ.ศ. 2563. ค้นเมื่อ วันที่ 20 ธันวาคม 2564, จาก <http://www.dmh.go.th>.
- การิมะห์ และหิม. (2552). ปัจจัยที่พยากรณ์พฤติกรรมการรังแกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลจังหวัดปัตตานี. สารนิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- เกศกาญจน์ บุญเพ็ญ. (2561). 5 มิติความปลอดภัยของเด็ก เริ่มสร้างได้ “โรงเรียน”. ค้นเมื่อวันที่ 10 ธันวาคม 2561, จาก <http://mgronline.com/qol/detail/9610000120198>
- คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา (กอปศ.). (2561). ความปลอดภัยในโรงเรียน. ค้นเมื่อวันที่ 10 ธันวาคม 2561, จาก <https://mgronline.com/qol/detail/9610000120198>
- ชนกานต์ สุกุลแถว. (2559). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการใช้ห้องปฏิบัติการเคมีของนักเรียนชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บรรจง พลไชย. (2555). ภาวะสุขภาพของนักเรียนมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 1 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในเขตเทศบาลเมืองนครพนม. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนครพนม.
- ปราณี อินทรักษา. (2554). การศึกษาการดำเนินการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัชรา ก้อยชูสกุล และคณะ. (2559). การสร้างเสริมสุขภาพเด็กนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา เขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2546). พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546. เล่มที่ 120 ตอนที่ 95 ก หน้า 1-29.
- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ สุภมาส อังศุโชติ และ อัจฉรา ชำนิประศาสน์. (2562). สถิติสำหรับการวิจัยและเทคนิคการใช้ SPSS = Statistics for research and SPSS application techniques ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: เจริญดีมีคงการพิมพ์.
- ศิริพรรณ เกตุแก้ว. (2558). การดำเนินการรักษาความปลอดภัยตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาทางสังคมของโรงเรียนประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภร ณะภาณ. (2564). การจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนอนุบาลเอกชน จังหวัดปทุมธานี. วารสารสหศาสตร์. มหาวิทยาลัยมหิดล, 21(1): 62-74.

- สแกนต์ ลอมศรี. (2551). การรักษาความปลอดภัยของนักเรียนในโรงเรียนพัฒนวิทย์ศึกษา อำเภอ
สันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่. รายงานการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุชีรา ใจหวัง. (2560). การศึกษาการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1. วารสารบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,
15(28): 53.
- สุวณีย์ ศรีธรรมย์ ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร และ วาโร เฟื่องสวัสดิ์. (2555). สภาพและปัญหาการดำเนินการ
เกี่ยวกับความปลอดภัยด้านอุบัติเหตุของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษา ในจังหวัดนครพนม. วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม, 2(2): 68-75.
- อดิศักดิ์ ผลิตผลการพิมพ์ วรรณภู วนุอาธร ชฎาพร สุขสิริวรรณ งามตา รอดสนใจ มหิปธร ชินะผา
และ พวงทอง เครือมังกร. (2550). การศึกษาการเฝ้าระวังและจัดการความเสี่ยงต่อความ
ปลอดภัยในเด็ก: รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์
วิจัยและนวัตกรรม.
- อินทิรา บริบูรณ์. (2556). การจัดสภาพแวดล้อมโรงเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน เครือข่าย
โรงเรียนนานาชาติเวลล์ส สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษา
เอกชน. สารนิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Chinekes, A. (2017). *Exploring the youth experience about sense of social security: a
qualitative study. Electronic Physician*, 9(12): 6019-6020.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing*. 3rd ed. New York: Harper
& Collins.
- Yamane, T. (1973). *Statistics an Introductory Analysis*. 3rd ed. Harper and Row, New York.